

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2016/EES/05/10

frá 19. september 2005

um aðgreint bókhald og rekstrarbókhaldskerfi innan reglurammans um rafræn fjarskipti

(2005/698/EB) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (rammatilskipun) ⁽¹⁾, einkum l. mgr. 19. gr.,

að höfðu samráði við fjarskiptanefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilkomin ákvæði reglurammans um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu fela í sér kröfu um að nauðsynlegt og viðeigandi rekstrarbókhaldskerfi sé tekið í notkun, nefnilega 9. gr., 11. gr., 13. gr., og 6. gr. (1. mgr.) í tengslum við I. viðauka tilskipunar Evrópuþingsins og -ráðsins 2002/19/EB frá 7. mars 2002 um aðgang að rafrænum fjarskiptanetum og samtengingu þeirra og tilheyrandi aðstöðu (tilskipun um aðgang) ⁽²⁾, 17. gr. og 1. mgr. 18. gr. ásamt 2. hluta VII. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og -ráðsins 2002/22/EB frá 7. mars 2002 um alþjónustu og réttindi notenda að því er varðar rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (tilskipun um alþjónustu) ⁽³⁾ og 13. gr. tilskipunar 2002/21/EB.
- 2) Rekstraraðilar sem teljast hafa verulegan markaðsstyrk á viðkomandi markaði (sem nefnast hér á eftir „tilkynntir aðilar“), í kjölfar markaðsgreiningar sem framkvæmd er í samræmi við 16. gr. tilskipunar 2002/21/EB, kunna, meðal annars, að lúta skyldum varðandi gerð aðgreindra reikningsskila og/eða að innleiða rekstrarbókhaldskerfi. Markmiðið með því að leggja á þessar skyldur er að gera færslur á milli rekstraraðila gegnsærri og/eða ákvarða raunkostnað veittrar þjónustu. Enn fremur geta landsbundin stjórnvöld nýtt aðgreint bókhald og innleiðingu rekstrarbókhaldskerfa til fyllingar á beitingu annarra reglna (t.d. um gagnsæi, gegn mismunun og kostnaðartengingar) gagnvart tilkynntum aðilum.
- 3) Með þessum tilmælum uppfærast tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 98/322/EB frá 8. apríl 1998 um samtengingu á fjarskiptamarkaði sem hefur verið gefinn frjáls (2. hluti - Aðskilið bókhald og rekstrarbókhald) ⁽⁴⁾, í kjölfar beitingar reglurammans fyrir rafræn fjarskipti (25. júlí 2003). Þessi endurskoðun er nauðsynleg þar sem regluramminn frá 2002 fól í sér mikilvægar breytingar á lágabálinum frá 1998 s.s. útvíkkað gildissvið rammans, aðra nálgun á fyrirframálágunu skyldna, annað gildissvið sértækra ákvæða varðandi rekstrarbókhald og aðgreiningu bókhalds og beitingu meginreglunnar um tæknilegt hlutleysi.
- 4) Heildarmarkmið þessara tilmæla er að hlúa að beitingu samræmdra reikningsskilareglna og aðferða innan Evrópusambandsins, að teknu tilliti til fenginnar reynslu landsbundinna stjórnvalda á sviði rekstrarbókhalds og aðgreiningar bókhalds, auka gegnsæi bókhaldskerfa, aðferða, útfærðra gagna, endurskoðunar- og skýrslugjafarferla til hagsbóta öllum hlutaðeigandi aðilum.
- 5) Rekstraraðilum er heimilt að starfa á mörkuðum þar sem þau hafa verið tilgreind með verulegan markaðsstyrk og einnig á samkeppnismörkuðum þar sem þau eru ekki tilgreind þannig. Í því skyni að rækja eftirlitsverkefni sín kann landsbundið stjórnvald að þurfa upplýsingar um markaði þar sem rekstraraðilar hafa ekki verulegan markaðsstyrk. Þegar skylda um aðgreint bókhald er lögð á tilkynntan aðila með verulegan markaðsstyrk á einum eða fleiri mörkuðum getur skylda um aðgreiningu bókhalds náð til markaða þar sem aðillinn er ekki með verulegan markaðsstyrk, t.d. til að tryggja samfelldni gagna.
- 6) Allar tilskildar aðferðir við rekstrarbókhald og aðgreiningu bókhalds, sér í lagi þær sem notaðar eru sem grunnur að ákvörðunum um verðlagseftirlit, ætti að tilgreina þannig að þær hvetji til skilvirkra fjárfestinga, leiði í ljós hugsanlega samkeppnishamlandi starfshætti, sér í lagi bjögun á hlutföllum, og skulu vera í samræmi við stefnumarkmið landsbundinna stjórnvalda eins og þau eru sett fram í 8. gr. tilskipunar 2002/21/EB.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 266, 11.10.2005, bls. 64. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 84/2008 frá 4. júlí 2008 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 64, 23.10.2008, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 33.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 7.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 51.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 141, 13.5.1998, bls. 6.

- 7) Notkun nýrrar eða endurskoðaðrar aðferðafræði við kostnaðarútreikning getur gefið til kynna að núverandi gjöld og/eða verðtilhögun sem reglur eru settar um séu óviðeigandi eða vitlaust útfærðar. Ef landsbundið stjórnvald telur að þörf sé á leiðréttingu ætti að taka tilhlýðilegt tillit til viðskiptalegs og efnahagslegs umhverfis til að draga úr áhættu og óvissu á viðkomandi mörkuðum. Þessar aðgerðir gætu t.d. falið í sér að dreifa verðleiðréttingum yfir hæfilega langt tímabil.
- 8) Við innleiðingu á bókhaldskerfi sem notar framsýna nálgun (s.s. langtímaspár um jaðarkostnað) sem byggir ekki á upphaflegum kostnaði heldur gangverði, t.d. þegar eignir eru endurmetnar á grundvelli kostnaðar við sambærilegt grunnvirki á nútímavísu sem byggt er með hagkvæmustu tækni sem býðst, geta landsbundin stjórnvöld þurft að aðlagja breyturnar sem notaðar er við aðferðafræðina við kostnaðarútreikning í því skyni að ná þessum markmiðum. Samræmd notkun ofansækinna og neðansækinna nálgunar ætti að vera fyrirhuguð eftir atvikum. Bókhaldskerfi ættu að vera byggð á meginreglunni um kostnaðarskiptingu, t.d. verkgrunduðum kostnaðarreikningi.
- 9) Þegar bókhaldsaðferðir sem byggja á gangverði (CCA) eru notaðar á eignir í dreifikerfinu, t.d. heimtaug sem telst erfitt að skipta út til miðlungs tíma litid, krefst samræmd beiting aðferða við kostnaðarútreikning þess að landsbundið stjórnvald lagi kennistærðir (eins og fjármagnskostnað, afskriftarreglur, álagningu, þætti sem eru breytilegir eftir tíma) að því.
- 10) Ef innleiðing rekstrarbókhaldskerfis er áskilin í samræmi við 4. mgr. 13. gr. tilskipunar 2002/19/EB, ætti að birta reglur um skiptingu kostnaðar það nákvæmt að það skýri tengsl milli kostnaðar og gjalda fyrir netkerfisíhluti og þjónustu, einnig þarf að leggja fram á hvaða grundvelli kostnaði sem hægt er að flokka beint hafi verið ráðstafað á mismunandi reikninga.
- 11) Í þessum tilmælum felast leiðbeiningar um hvernig eigi að innleiða rekstrarbókhaldskerfi og aðskilið bókhald samkvæmt nýja reglurammanum frá 2002. Í tilmælum 98/322/EB felast leiðbeiningar um hvernig eigi að innleiða rekstrarbókhaldskerfi og aðskilið bókhald samkvæmt reglurammanum frá 1998. Tilmælin frá 1998 gilda áfram við aðstæður þar sem aðildarríki hafa ekki lokið endurskoðun gildandi skuldbindinga varðandi rekstrarbókhald og aðskilið bókhald í samræmi við 16. gr. tilskipunar 2002/21/EB.
- 12) Ef aðildarríkin innleiða fyrirkomulag jöfnunargreiðslna sem felur í sér tilfærslu fjármuna er þess krafist í B-hluta IV. viðauka við tilskipunina um alþjónustu að tilfærslan sé framkvæmd á hlutlægan, gagnsæjan og hlutfallslegan hátt án mismununar. Svo uppfylla megi þessi markmið ætti að tilkynna allar jöfnunargreiðslur sem mótteknar
- eru fyrir veitingu skyldubundinnar alþjónustu í kerfum fyrir aðskilið bókhald.
- 13) Að því er varðar fjármögnun skuldbindinga um alþjónustu gildir þessi ákvörðun með fyrirvara um ákvæði tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE frá 25. júní 1980 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja og gagnsæi í fjármálum tiltekinnna fyrirtækja⁽¹⁾.
- 14) Beiting meginreglna þessara tilmæla er með fyrirvara um skyldur aðildarríkjanna og fyrirtækja til að fara að fullu eftir samkeppnisreglum Bandalagsins.
- 15) Með tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2002/590/EB frá 16. maí 2002 „Óhæði löggiltra endurskoðenda í Evrópusambandinu: Grunnreglur“⁽²⁾ er komið á fót traustum ramma sem hægt er að meta óhæði endurskoðanda eftir, þar sem við á.
- 16) Evrópskur hópur eftirlitsaðila (ERG)⁽³⁾ hefur lagt fram álit um endurskoðun tilmæla framkvæmdastjórnarinnar um aðskilið bókhald og rekstrarbókhald frá 1998 sem inniheldur ítarlegan viðauka um þætti rekstrarbókhalds og aðskilins bókhalds.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

1. Þessi tilmæli varða innleiðingu aðskilins bókhalds og rekstrarbókhaldskerfa rekstraraðila sem landsbundin stjórnvöld hafa tilgreint að hafi verulegan markaðsstyrk á viðkomandi mörkuðum í kjölfar markaðsgreiningar sem framkvæmd er í samræmi við 16. gr. tilskipunar 2002/21/EB. Rekstraraðilar með slíkar skuldbindingar eru hér á eftir nefnd „tilkynntir aðilar“.

Tilgangurinn með því að leggja á skyldu um að innleiða rekstrarbókhaldskerfi er að tryggja að tilkynntir aðilar fari eftir sanngjörnum, hlutlægum og gagnsægum viðmiðunum við skiptingu kostnaðar á þjónustu við aðstæður þar sem þeir lúta skuldbindingum um verðlagseftirlit eða kostnaðartengda verðlagningu.

(1) Stjtið. EB L 195, 29.7.1980, bls. 35. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins 2000/52/EB (Stjtið. EB L 193, 29.7.2000, bls. 75).

(2) Stjtið. EB L 191, 19.7.2002, bls. 22.

(3) Evrópskum hópi eftirlitsaðila var komið á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/627/EB (Stjtið. EB L 200, 30.7.2002, bls. 38) eins og henni var breytt með ákvörðun 2004/641/EB (Stjtið. ESB L 293, 16.9.2004, bls. 30).

Tilgangurinn með því að leggja á skyldu um að innleiða aðskilið bókhald er að veita ítarlegri sundurliðun á upplýsingum en fæst með lögboðnum reikningskilum tilkynnts aðila, að endurspegla eins náð og unnt er afkomu einstakra hluta rekstrarins rétt eins og um aðskilin fyrirtæki væri að ræða og, ef um er að ræða lóðrétt sambætt fyrirtæki, að koma í veg fyrir mismunun í þágu eigin starfsemi og koma í veg fyrir ósanngjarna víxlنيðurgreiðslu.

2. Mælst er til þess að landsbundin stjórnvöld krefji tilkynnta aðila um aðgreiningu á rekstrarkostnaði, heildarfjármagn og tekjur að því marki sem nauðsynlegt er til að samræmast meðalhöfðsreglunni, gagnsæi og eftirlitsmarkmiðum sem krafist er í landslögum eða lögum Bandalagsins.

Mælst er til þess að skipting kostnaðar, heildarfjármagns og tekna fari fram í samræmi við meginregluna um kostnaðarskiptingu (svo sem með verkgrunuðum kostnaðarreikningi).

Rekstrarbókhaldskerfi og kerfi fyrir aðskilið bókhald tilkynntra aðila þurfa að geta skilað skýrslum um fjárhagslegar upplýsingar til eftirlitsaðila til að sýna fram á að eftirlitsskyldum sé fylgt að fullu. Mælst er til þess að þessi geta verði mæld út frá eigindlegum viðmiðunum sem eru gildi, áreiðanleiki, sambærileiki og mikilvægi.

Mælst er til þess að landsbundin stjórnvöld gangi úr skugga um áreiðanleika og skilvirkni rekstrarbókhaldskerfa og kerfa fyrir aðskilið bókhald en slík kerfi kunna að falla undir opinbert samráð.

3. Mælst er til þess að landsbundin stjórnvöld endurskoði getu rekstrarbókhaldskerfis og kerfis fyrir aðskilið bókhald hjá tilkynntum aðila til að greina og birta kostnaðargögn með þeim hætti að þau styðji við eftirlitsskyldur við mat á eiginleikum og forskrift rekstrarbókhaldskerfisins. Rekstrarbókhaldskerfi tilkynnta aðilans skal einkum geta greint á milli beins kostnaðar ⁽¹⁾ og óbeins kostnaðar ⁽²⁾.

Mælst er til þess að landsbundið stjórnvald, sem hefur samþykkt ákvörðun um rekstrarbókhaldskerfi sem byggt er á gangverði, setji fram skýran frest og grunnár fyrir innleiðingu tilkynntra aðila á nýjum rekstrarbókhaldskerfum sem byggð eru á gangverði.

Mat á eignum virks rekstraraðila á langtímavirði eða núvirði, þ.e. þeim kostnaði sem jafngildir rekstraraðili stæði frammi fyrir á öflugum samkeppnismarkaði, er lykilþáttur í „bókhaldsaðferð sem byggir á gangverði“. Það útheimtir að afskriftagjöld sem innifalin eru í rekstrarkostnaði séu reiknuð út á grundvelli gangverðs sambærilegra eigna á nútímavísu. Af þessum sökum þarf skýrslugjöf um heildarfjármagn einnig að byggja á gangverði. Aðrar kostnaðarleiðréttingar kunna að vera nauðsynlegar til að endurspegla núverandi innkaupsverð eignar og rekstrarkostnaðargrunn hennar. Bæta má við mat á eignum á langtímavirði eða núvirði með því að nota aðferðafræði rekstrarbókhalds eins og langtíma viðbótarkostnað eftir því sem við á.

Mælst er til þess að landsbundið stjórnvald taki tilhlýðilegt tillit til álitafna vegna verðlags og samkeppni sem upp kunna að koma við innleiðingu á bókhaldsaðferðum sem byggja á gangverði eins og ef um er að ræða sundurgreindan aðgang að heimtaug.

Mælst er til þess að landsbundin stjórnvöld taki tilhlýðilegt tillit til frekari leiðréttinga á fjárhagslegum upplýsingum að því er varðar skilvirknistuðla, einkum þegar kostnaðargögn eru notuð til að upplýsa verðlagsákvæðanir þar sem notkun rekstrarbókhaldskerfa (jafnvel þegar bókhaldsaðferðir sem byggja á gangverði eru notaðar) endurspeglar hugsanlega ekki að öllu leyti kostnað sem stofnað er til á skilvirkkan hátt eða viðeigandi kostnað ⁽³⁾. Skilvirknistuðlar geta samanstaðið af mati á mismunandi netskipan og -högun, á afskriftaraðferðum, tækni sem notuð er eða áætlað er að verði notuð á netinu.

4. Mælst er til þess að tilkynntir aðilar sem þurfa að tilgreina aðskilið bókhald leggi fram rekstrarreikning og yfirlýsingu um heildarfjármagn fyrir hverja einingu sem reglubundin reikningsskil taka til (byggt á viðkomandi mörkuðum og þjónustu). Flutningsgjöld eða innkaup á milli markaða og þjónustu þurfa að vera skýrt auðkennd með nægilegum upplýsingum til að færa rök fyrir því að staðið sé við skuldbindingar um bann við mismunun. Kvaðir um skýrslugjöf með aðskildu bókhaldi kunna að útheimta að upplýsingar um markaði þar sem rekstraraðili hefur ekki verulegan markaðsstyrk séu teknar saman og birtar.

Til að tryggja samræmi og heilleika gagna er mælst til þess að fjárhagsskýrslum fyrir skyldubundið bókhald verði steyppt saman í rekstrarreikning og yfirlýsingu um heildarfjármagn fyrir fyrirtækið í heild sinni. Enn fremur er þess krafist að aðskilið skyldubundið bókhald verði stemmt af við lögboðið bókhald rekstraraðilans. Þessar yfirlýsingar skulu falla undir óháða áritun endurskoðanda eða samræmisúttekt landsbundins stjórnvalds (með fyrirvara um að starfsfólk með tilskilin starfsréttindi sé tiltækt).

⁽¹⁾ Beinn kostnaður er kostnaður sem stofnað er til í heild og ótvírátt vegna sértækra aðgerða.

⁽²⁾ Óbeinn kostnaður er kostnaður sem útheimtir skiptingu með sanngjarnri og hlutlægi skiptingaraðferð.

⁽³⁾ Einhverjar eignir kunna að vera umfram það sem krafist er eða nethögun kann að vera lakari en æskilegt er. Með því að hrinda neðansæknun hagfræðilegum/verkfræðilegum líkönunum í framkvæmd er auðveldara að veita upplýsingar um óskilvirkkan og óþarfan kostnað sem stofnað er til og sem ætti að fjarlægja.

5. Mælt er til þess að landsbundið stjórnvald geri viðkomandi reikningsskilaupplýsingar frá tilkynntum aðilum tiltækar fyrir hagsmunaaðila með fullnægjandi sundurliðun. Sundurliðun veittra upplýsinga skal tryggja að engin óréttmæt mismunun hafi átt sér stað á milli þjónustustarfsemi innan fyrirtækisins og utan þess og að kleift sé að auðkenna meðalkostnað þjónustunnar og með hvaða aðferð kostnaður hafi verið reiknaður. Þegar upplýsingar eru veittar í þessu skyni skulu landsbundin stjórnvöld taka tilhlýðilegt tillit til viðskiptaleyndar.

Birting tilkynnts aðila á nægilega sundurliðuðu kostnaðaryfirliti, sem sýnir t.d. meðalkostnað ákveðinna netþátta, eykur í þessu tilliti gagnsæi og tiltrú keppinauta á því að ekki sé um að ræða neinar óréttmætar vixlniðurgreiðslur. Þetta telst einkum mikilvægt í heildsölu. Leiðbeiningar um framkvæmd tilkynningarskyldu og birtingu upplýsinga eru settar fram í viðaukanum.

6. Tiltækin fyrirtæki geta verið tilnefnd sem veitendur alþjónustu í samræmi við 8. gr. tilskipunarinnar um alþjónustu og kunna að falla undir reglubundið eftirlit á smásölugjaldskrá í samræmi við ákvæði 17. gr.

tilskipunarinnar um alþjónustu. Í þeim aðildarríkjum sem starfrækja kerfi til fjármögnunar á skuldbindingum um alþjónustu er mælt til þess að hvers kyns framlög sem tilnefnd fyrirtæki taka við sem hluta af fyrirkomulagi jöfnunargreiðslna séu auðkennd í kerfum fyrir aðskilið bókhald.

7. Þessar leiðbeiningar um bókhaldsskil varða skyldubundna skýrslugjöf og þeim er ekki ætlað að koma í stað neinna annarra lögboðinna fjárhagsskýrslna sem aðildarríki kann að krefjast.
8. Þessi tilmæli verða endurskoðuð eigi síðar en þrem árum frá gildistökudegi.
9. Tilmælum þessum er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. september 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Viviane REDING

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

LEIÐBEININGAR UM UPPLÝSINGASKYLDU OG BIRTINGU UPPLÝSINGA

Í þessum viðauka er tilgreindur rammi um skýrslur sem senda skal reglulega, útgáfumál og samræmisyfirlýsingu.

Samkvæmt meginreglunni sem mælt er með í 2. lið tilmælanna skulu kerfi fyrir rekstrarbókhald og aðskilið bókhald gefa fjárhagslegar upplýsingar með sundurliðun sem sýnir fram á samræmi við meginreglur um bann við mismunun og gagnsæi, með viðunandi auðkenni og ráðstöfun tekna, kostnaðar, heildarfjármagns og magns fyrir mismunandi starfsemi rekstraraðilans. Þessar reikningsskilaupplýsingar skulu gerðar tiltækar fyrir landsbundin stjórnvöld án tafar.

Góð framsetning á skyldubundnu bókhaldi tryggir að nauðsynlegum skilaboðum í reikningsskilunum sé miðlað með skýrum og árangursríkum hætti og á eins einfaldan hátt og unnt er. Framsetning upplýsinga í reikningsskilum felur í sér úrnám og söfnun að einhverju marki. Ef þessi vinnsla fer fram með skipulegum hætti fæst aukin þekking vegna þess að slík framsetning uppfyllir ýmsar eftirlitsskyldur, eins og að sýna fram á að gjöld séu kostnaðartengd eða engin óréttmæt mismunun sé til staðar.

Fjárhagsskýrslur innihalda athugasemdir og viðbótaráætlanir sem styrkja og skýra reikningsskilin. Saman mynda reikningsskilin og athugasemdirnar samþætta heild.

Skyldubundnar reikningsskilaupplýsingar gagnast landsbundnum stjórnvöldum og öðrum aðilum sem verða fyrir áhrifum af eftirlitsákvörðunum sem byggðar eru á þessum upplýsingum, eins og samkeppnisaðilum, fjárfestum og neytendum. Hvað þetta varðar stuðlar birting upplýsinga að opnum og samkeppnishæfum markaði og eykur einnig á tiltrú skyldubundna bókhaldskerfisins.

Hins vegar kann full upplýsingagjöf að vera takmörkuð af landsbundnum reglum og reglum Bandalagsins varðandi viðskiptaleynd. Því er mælt til þess að landsbundin stjórnvöld, að fengnu álit rekstraraðila, skilgreini hvaða upplýsingar geta talist trúnaðarmál og ætti ekki að gera aðgengilegar.

1. Samantekt og birting upplýsinga

Eftirfarandi fjárhagslegar upplýsingar skulu teknar saman og birtar (með fyrirvara um trúnaðarkvöð og skyldur samkvæmt landslögum) fyrir viðkomandi markað/þjónustu:

- rekstrarreikning,
- yfirlit yfir heildarfjármagn (ítarlega aðferðafræði við útreikninga og gildi kennistærðanna sem notaðar eru),
- sameining og afstemming við lögboðna reikninga eða aðrar kostnaðarupplýsingar,
- lýsing á aðferðum við rekstrarbókhald, þ.m.t. vísun í kostnaðargrunn og staðla, aðferðafræði skiptingar og mats, sanngreiningu og meðferð óbeins kostnaðar,
- athugasemdir um bann við mismunun (sundurliðuð flutningsgjöld),
- áritun endurskoðanda (ef landsbundin stjórnvöld krefjast þess),
- lýsing á reikningsskilaaðferðum og reglubundnum reikningsskilareglum,
- yfirlýsing um samræmi við reglur Bandalagsins og landsreglur,
- aðrar viðbótaráætlanir eftir þörfum,

Landsbundin stjórnvöld skulu skilgreina framsetningaraðferðina, sem getur fylgt staðlaðri, lögboðinni hönnun reikningsskila, að höfðu samráði við rekstraraðila. Yfirlýsing um samræmi við landslöggjöf og lög Bandalagsins, áritun endurskoðanda og lýsing á reikningsskilareglum, stefnum, aðferðum og verklagsreglum sem notaðar eru, nánar tiltekið aðferðum við skiptingu kostnaðar, geta ekki talist trúnaðarmál. Með fyrirvara um landslög og lög Bandalagsins um trúnaðarkvöð í viðskiptum skal birta niðurstöður endurskoðunarinnar opinberlega.

2. Samræmisýfirlýsingin

Í árlegu samræmisýfirlýsingunni skal a. m. k. koma fram eftirfarandi:

- niðurstöður endurskoðanda,
- öll auðkennd frávik,
- öll tilmæli sem endurskoðandi setur fram (með lýsingu á áhrifum þeirra),
- ítarleg lýsing á sannprófunaraðferðum sem notaðar eru og
- einhverjar samanlagðar fjárhags- og reikningsskilaupplýsingar (eins og leiðréttingar vegna bókhaldsaðferða sem byggja á gangverði, helstu forsendur við skiptingaraðferðir, kostnaðarmagn sem skipt er og nákvæmni líkansins.

Útgáfa samræmisýfirlýsingarinnar og niðurstöðu endurskoðunarinnar skal sett fram þannig að hún sé aðgengileg hagsmunaaðilum, t.d. á pappír eða með rafrænum hætti eða með birtingu á vefsetri rekstraraðilans eða landsbundna stjórnvaldsins.

3. Reikningsskilatímabil

Útgáfa skal fara fram árlega og eins fljótt og unnt er eftir að reikningsskilaárinu lýkur. Útgáfa uppgjörins skal fara fram eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að lögboðinni endurskoðun lýkur eða eigi síðar en gildandi venja eins og hún er tilgreind í eftirlitsskyldum.
